

Több ezer köztéri mű egy közösségi weboldalon

Kozterkep.hu

Az újságírói munkában evidencia, hogy a közösségi weboldalakat, a közösségek által szerkesztett tartalmakat forrásként csak fenntartásokkal szabad kezelni. Ezekben ugyanis keverednek a pontos adatok és a tévedések, a tények és a ténynek látszó szubjektív értékelések.

Vannak azonban olyan webes közösségi projektek, amelyek feltűnően tisztulnak, vagyis egyre pontosabbak, egyre jobban használhatók. A Köztérkép is ilyen. Kilenc éve még szoborlap.hu-ként indult, kezdetben egyetlen személy, Pál Tamás „magánmániája” nyomán. Önmagát az ötlet gazdája technokrataként jellemzi, bár nekünk úgy tűnik, pusztán szerénységből, hiszen programozással foglalkozik, ugyanakkor mély érdeklődés fűzi a művészethez, ezen belül is a köztéri szobrokhoz, a városi térben megjelenő műtárgyakhoz. Fotózik is, valamint kerékpárral közlekedik, és ezekből mintha máris adná magát a gondolat: feltérképezni és webes adatbázisban rögzíteni a köztéri művek, szobrok, emlékművek helyét, adatait, történetét.

Pál Tamás ma ideje felében a Köztérképpel foglalkozik; a site tartalmait 2007 óta közösségi alapon szerkesztik, azaz regisztrált felhasználók feltölthetnek rá képet és szöveget, kitölthetnek „műlapot” – tulajdonképpen bárki, akinek a környezetében levő valamely köztéri műről információja, adatai, képei vannak. A Szoborlap nevet lecserélték, ma a projekt kozterkep.hu néven fut, és egy szoborkereső szolgáltatása is működik. Az adatokat mindenki szabadon felhasználhatja, fotók esetében a kép készítője adhat meg jogosultságokat a Creative Commons elvei alapján. Elindult a Könyvtár funkció is, ahová a témával kapcsolatos könyvek adatait lehet feltölteni. A közösség in real is működik, rendszeresen a Köztérkép-találkozók. Idén januárban a Budapest című folyóirat díjjal jutalmazta az ötletgazdát, akit februárban hosszú interjúban faggatott az ATV-ben Friderikusz Sándor.

De ami a legutóbbi idők sikereinél is fontosabb: a Köztérkép nehezen nélkülözhető médiummá vált. Az adatbázis letisztulásában és egyre pontosabbá válásában nagy szerepe van annak, hogy 2011-től szerkesztők és történészek is bekapcsolódtak a publikációs munkába. Ma nem kerül fel

úgy szöveg a weboldalra, hogy ne látná hozzáértő szerkesztő. „A szoborlap.hu indulásakor azt írtam ki, nem érdekelnek az ábrázolt személyek és dolgok, csak maga a mű, maga a tárgy, amely a köztéren áll – mondja a Műértőnek motivációiról Pál Tamás. – Aztán behoztunk különböző szinteket ebbe a munkába, és a művek egyre több vonatkozása

Fotók: kozterkep.hu

vált fontossá. Az utóbbi időben azt látni, felerősödtek a köztéri alkotások körüli viták, esztétikai és politikai csatározások, és ez a látogatottságunkon is érezhető. Bár a website-on szeretnénk teret adni a véleményeknek is, de ez a párbeszéd, vita valamiért nálunk nem alakult ki. Itt még trollok sincsenek. Ha vitatott egy

szobor felállítása, értékelése, egy köztér átrendezése, akkor ezt leírjuk, magát a tényt rögzítjük, de már ez is szinte ellenzéki attitűdnek számít.”

A Köztérkép igyekszik megmaradni annak, aminek indult. „A tagság nagy része lelkes ember, aki szeret szobrokat fotózni, így kezdődött el az egész. Kezdetben a hangulatra mentünk – mondja Pál Tamás. – Aztán 2008–2009 körül megjelentek nálunk olyanok is, akik azt mondták, hogy most már tegyünk rendbe bizonyos dolgokat, szórjuk ki a pontatlanságokat. A precizitás persze valamennyire megfojtja a hangulatot, de elkerülhetetlen, ha komoly dolgot akarunk csinálni.”

A közösségi szerkesztés óriási előnye, hogy működik – tartja a projektgazda –, a közösség olyan tartalmakat hoz össze, amelyet profi lexikonszerkesztői stábbal lassabban, vagy a pénzhiány miatt csak akadozva sikerülne. Ugyanakkor ezt az adatbázist – jellegéből adódóan – folyamatosan pontosítani, tisztítani kell. Körülbelül ezer tag van most a Köztérképen, közülük 250–300 már tevőlegesen is alakított valamit a tartalmon, de a műlapok 90 százalékát mindössze 40 ember hozta létre. „Körülbelül 22 ezer lapnál és 1700 fotónál tartunk most. Ez nagyon sok ember hobbija, önkéntes munkája, lelkesedése. A közösségi szerkesztés mindenkor folyamatát pedig így foglalhatnám össze: most nem jó semmi, de a jövőben egyre jobb lesz. Anynyiból egyszerűbb a helyzet, mint a Wikipédiánál, hogy itt nem kell hosszú szövegeket megírni, tényleg csak adatbevitel zajlik, nagyon kötött a folyamat. Viszont pár kattintással szerkeszteni, pontosítani lehet az adatokat, amit a közösség rak össze, és ezért egyre megbízhatóbb a website.”

Pál Tamás kevés dologban annyira biztos, mint a Köztérkép és a pénz viszonyában. Nem pályáznak fejlesztésre, nem hajtanak hirdetésekre, és intézményi támogatóktól sem fogadnának el pénzt. A projektgazda szerint ezzel ugyanis teljesen más síkra terelnék a munkát, és azonnal kiszolgáltatnák a projektet a szükségképpen hullámmzó bevételeknek. „Azt gyorsan eldöntöttem, nincs értelme arra törekedni, hogy anyagilag önfenntartó legyen a projekt. A megélhetésem egy kis cég vezetéséhez köt, tudom jól: egy fél élet elmegy az adminisztrációra. Ha a Köztérkép a bevételre hajtana, az azonnal olyan kötelezettségeket jelentene, amelyek az alaptevékenységtől vesznek el időt és energiát. Nem akarom egy gazdatesthez hozzákötni magunkat, mert ezzel kiszolgáltatottá válnánk. Most úgy növekszünk, ahogy a dolog belső dinamikája engedi.”

NAGY GERGELY

